

Brüsszel, 2026. április 10.
(OR. en)

7949/26

UEM 125	RECH 157
ECOFIN 413	ENER 161
SOC 185	JAI 425
EMPL 85	GENDER 26
COMPET 397	ANTIDISCRIM 33
ENV 311	JEUN 49
EDUC 107	SAN 201
ECB	EIB

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	A TANÁCS AJÁNLÁSA az euroövezet gazdaságpolitikájáról

A TANÁCS (EU) 2026/... AJÁNLÁSA

(...)

az euroövezet gazdaságpolitikájáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 136. cikkére, összefüggésben annak 121. cikke (2) bekezdésével,

tekintettel a gazdaságpolitikák hatékony összehangolásáról és a többoldalú költségvetési felügyeletről, valamint az 1466/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2024. április 29-i (EU) 2024/1263 európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹ és különösen annak 3. cikke (3) bekezdése a) pontjára,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre² és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

¹ HL L, 2024/1263, 2024.4.30., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj>.

² HL L 306., 2011.11.23., 25. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj>.

mivel:

- (1) Az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlás szerves részét képezi a makrogazdasági koordináció éves ciklusának. A gazdasági és monetáris unió előtt álló konkrét kihívásokhoz igazodó iránymutatást nyújt az euroövezeti tagállamok számára.
- (2) Az ajánlás eszközként szolgál az eurocsoport szakpolitikai menetrendjének meghatározásához és a közös érdekű kérdésekről folytatott szakpolitikai megbeszélések előmozdításához, segítve az uniós és a nemzeti szakpolitikák koherenciájának és konvergenciájának előmozdítását. A fő szakpolitikai prioritásokról adott közös értelmezéssel hozzájárul a hatékonyabb szakpolitikai koordinációhoz, megerősíti a rezilienciát és fokozza az euroövezet képességét arra, hogy reagáljon a külső sokkhatásokra úgy, hogy közben megragadja a fenntartható és inkluzív növekedés lehetőségeit, megőrzi a stabilitást, és segíti a dekarbonizált és digitális gazdaságra való átállást.

- (3) Az euroövezet bizonytalanabb globális környezettel néz szembe, mint az elmúlt évtizedben bármikor. A geopolitikai feszültségek, különösen Oroszország Ukrajna elleni – az EU keleti határrégióit érintő –, most is tartó agressziós háborúja, valamint a széttagoltabb, többpólusú világrend megjelenése átformálja a kereskedelem és a pénzügyek szerkezetét. A jelentős partnerek által – különösen a kereskedelemben – követett egyoldalú megközelítések megzavarták a piacokat, és kérdéseket vetettek fel a régóta fennálló nemzetközi keretek megbízhatóságával kapcsolatban. Ezek a fejlemények egyrészt külső sokkhatásokat jelentenek, amelyek megzavarják a globális ellátási láncokat, és volatilitást idéznek elő a kereskedelemben, a tőkeáramlásban és az energiapiacokon. Másrészt ráirányítják a figyelmet a gazdasági biztonságnak és a stratégiai autonómiának mint a gazdasági reziliencia kulcsfontosságú elemeinek a fontosságára, valamint arra, hogy sürgősen be kell ruházni a kritikus kapacitásokba és a körforgásos jellegbe. Ennek fényében a versenyképességi iránytű³ – az Európai Bizottság stratégiai kezdeményezése – értékes keretet biztosít mind a kihívások, mind a lehetőségek értékeléséhez. Három kiemelt terület – az innovációs szakadék megszüntetése, a gazdaság dekarbonizációja és a stratégiai függőségek csökkentése – meghatározásával jelzi, hogy az Uniónak és az euroövezetnek hová kell összpontosítania erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a gyorsan változó világban biztosítsa a jólétet. A felmerülő lehetőségek megragadásához elengedhetetlenek az előrettekintő szakpolitikák, a tagállamok közötti szorosabb koordináció és az innovációra való megújult összpontosítás. A strukturális sebezhetőségek kezelésével és az egységes piac elmélyítésével, valamint ezzel párhuzamosan az európai biztonság és a nyitott stratégiai autonómia megerősítésével az Unió és az euroövezet a külső nyomásokat a hosszú távú reziliencia és a globális befolyás hajtóerejévé alakíthatja. Emellett a magán- és a közberuházások mozgósítása döntő fontosságú a termelékenység növekedésének fellendítéséhez és az uniós célok megvalósításához.

³ COM(2025) 30 final.

- (4) Az euroövezet gazdasága továbbra is reziliensnek bizonyul. A gazdasági növekedés 2025-ben meghaladta a várakozásokat. Ez a vártnál jobb teljesítmény kezdetben annak volt betudható, hogy a várható vámemeléseket megelőzően az export jelentősen megugrott, de a berendezésekbe és az immateriális javakba történő beruházások is a vártnál erőteljesebben teljesítettek. Az euroövezetre mint a világ egyik legnyitottabb nagy gazdaságára, várhatóan érezhető hatást fog gyakorolni a fokozott globális kereskedelmi korlátozások és feszültségek okozta nyomás. Ennek eredményeként a növekedés elsődleges hajtóereje a belföldi kereslet, és várhatóan az is marad, a stabil munkaerőpiacra, a javuló reáljövedelmekre és az általánosságban kedvező finanszírozási feltételekre támaszkodva. A gazdasági tevékenységet valószínűleg 2026-ban is behatárolja a kereskedelmi korlátozásokból eredően visszafogottabb külső kereslet és a tartós globális bizonytalanság. Összességében, a Bizottság őszi előrejelzése szerint az euroövezet reál-GDP-je 2026-ban várhatóan 1,2 %-kal nő. A növekedési kilátásokat továbbra is nagy fokú bizonytalanság övezi, lefelé mutató kockázatokkal.
- (5) Az infláció az euroövezetben tovább mérséklődik. 2025 tavasza óta az infláció nagyjából az árstabilitásnak megfelelő szintek körül ingadozik. Az általános infláció (HICP-infláció) 2025 decemberében 1,9 % volt, míg az élelmiszerek és az energia nélkül számított maginfláció továbbra is magasabb, 2,3 %. A mögöttes inflációt várhatóan visszafogja az euro közelmúltbeli felértékelődése, ami fokozza az importversenyt és mérsékli a bérnövekedést. Míg egyes tagállamok esetében az infláció továbbra is magas, az euroövezet inflációja és kilátásai a közelmúltban megközelítették az Európai Központi Bank (EKB) árstabilitásra vonatkozó meghatározását. Ezzel összefüggésben az EKB leállította a 2024 júniusában megkezdett lazítási ciklust. 2024 júniusa és 2025 között a betéti rendelkezésre állás kamatlába összesen 200 bázisponttal, 2 %-ra csökkent. Ennek eredményeként az euroövezeti irányadó kamatlábak jelenleg megközelítik a természetes kamatlábra vonatkozó becslések többségét. Ami a jövőt illeti, a Bizottság előrejelzése szerint az általános infláció 2025-ben 2,1 %, 2026-ban pedig 1,9 % lesz. Az inflációs kilátások kockázatai nagyjából kiegyensúlyozottak, és a hosszabb távú inflációs várakozások legtöbb mérőszáma továbbra is 2 % körül van, ami támogatja az infláció célérték körüli stabilizálódását. Ez az EKB politikájának hitelességét jelzi, megerősítve a várakozásokat, és az inflációt ismét az árstabilitás felé fordítva.

- (6) Az elmúlt években érdemi javulás következett be az euroövezet egészének költségvetési pozíciójában: 2020 és 2024 között az átlagos hiány a GDP 7,0 %-áról a GDP 3,1 %-ára csökkent, míg a GDP-arányos államadósság 10,1 százalékponttal csökkent, és 2024-ben elérte a GDP 88,1 %-át. Ami a jövőt illeti, a költségvetési kilátások mérsékelt romlást vetítenek előre: a hiány 2025-ben várhatóan a GDP 3,2 %-ára, 2026-ban pedig a GDP 3,3 %-ára nő, ami a védelmi kiadások növekedésének, valamint a kamatkidadások folytatódó növekedésének és némi bevételkiesésnek tudható be. Az adósságráta az előrejelzések szerint 2025-ben a GDP 88,8 %-ára, 2026-ban pedig a GDP 89,8 %-ára nő, ami a növekedés és kamatláb különbözetének kevésbé kedvező alakulása mellett tartós elsődleges hiányt is tükröz. A költségvetési irányvonal az előrejelzés időszakában az EU-ban és az euroövezetben is várhatóan nagyjából semleges marad, bár a tagállamok között jelentős eltérések mutatkoznak. A költségvetési irányvonalat a Tanács által az uniós gazdasági kormányzási kerettel összhangban ajánlott költségvetési pályák, a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz (RRF) és más uniós alapok hatása, valamint adott esetben a nemzeti mentesítési rendelkezés keretében a magasabb védelmi kiadások felé való elmozdulás megkönnyítése érdekében engedélyezett ideiglenes rugalmasság alakítja.

(7) Európa biztonsági környezetének átalakulása Unió-szerte a védelmi és biztonsági kiadások jelentős növelésére való átállást eredményez. A Tanács támogatja ezt az erőfeszítést azáltal, hogy az uniós költségvetési kereten belül a 2025–2028-as időszakra aktiválta a nemzeti mentesítési rendelkezéseket arra az eddig 13 euroövezeti tagállamra vonatkozóan, amely ez iránt 2025 decemberéig kérelmet nyújtott be. A Bizottság és a főképviselő a ReArm Europe tervvel együtt közzétette az európai védelemről szóló fehér könyvet (Készenlét 2030)⁴, amely pénzügyi eszközöket biztosít a tagállamok számára a védelmi képességek és infrastruktúra megerősítéséhez, beleértve az Európa biztonságát szolgáló cselekvési eszközt (SAFE)⁵, amelyen keresztül az EU legfeljebb 150 milliárd EUR összegben hitelt nyújt a tagállamoknak a védelmi beruházások támogatására. Ezen új eszköz iránt nagy igény mutatkozott a tagállamok részéről, amelyek kifejezték részvételi szándékukat. A védelmi kiadások továbbra is egyenlőtlenül oszlanak meg az országok között, és esetenként erősen a személyzeti költségekre összpontosulnak, miközben az európai védelmi ipar fragmentált. A keresleti oldalon a nem Európából származó rendszerektől való függőség és a hosszú fejlesztési ciklusok miatt korlátozott a hatékonyság és a termelés gyors növelésére való képesség. Az európai termelés fokozása, a tagállamok közötti együttműködés erősítése, valamint az Európában tervezett és gyártott katonai célú termékek arányának növelése szükségessé teszi a meglévő korlátok kezelését és a védelmieszköz-piac további integrációját. Az új eszköz – az európai ipari kapacitásokat kihasználó közbeszerzést feltételezve – rövid és középtávú makrogazdasági ösztönzést nyújthat, miközben nagy innovációs potenciálja a termelékenység terén hosszú távú továbbgyűrűző hatásokat tesz lehetővé, különösen együttes szervezés esetén.

⁴ Fehér könyv az európai védelemről – Készenlét 2030.

⁵ COM(2025) 122 final.

- (8) Az euroövezet általános költségvetési pozíciója továbbra is nyomás alatt áll, mivel az államháztartási hiány és az adósságszint több tagállamban még mindig meghaladja a világvilágjárvány előtti arányt, és az előrejelzések szerint az elkövetkező években sem fog csökkenni. A Tanács által az államadósság fenntarthatóságának megőrzése érdekében ajánlott költségvetési pályák követése mellett teret kell engedni a védelmi képességek javításának szükségességéből, a versenyképesség – például az innováció támogatásával történő – megerősítéséből és a stratégiai prioritásokra – többek között a kritikus kapacitásokba és infrastruktúrába – irányuló beruházások fokozásából eredő kiadási nyomásoknak, valamint a sok országban egyre gyakoribb, az éghajlatváltozásra és a környezetkárosodásra visszavezethető, és a magánbiztosítások által csak korlátozott mértékben fedezett káreseményekhez kapcsolódó költségvetési terheknek. Ezek a jelentős és egymással versengő kiadási igények szükségessé fogják tenni a közkiadási prioritások fokozatos átrendezését, a népesség elöregedésével kapcsolatos költségek növekedésének megfékezésére irányuló intézkedések meghozatalát, a kiadási programok minőségének javítását és a további bevételek mozgósítására szolgáló lehetőségek feltárását. A méltányos és hatékony adórendszerek biztosítása érdekében továbbra is fontos az adórések csökkentése az adóügyi megfelelés – többek között digitalizáció, az adókikerüléssel és az adókijátszással szembeni fellépés, valamint az agresszív adótervezés elleni küzdelem révén történő – javításával. Az adóalap szélesítése és a növekedést kevésbé hátráltató adók felé való elmozdulás, valamint a munkavállalás ösztönzőinek növelése és az adóstratégiáknak a szélesebb körű szakpolitikai célkitűzésekkel való összehangolása támogatná a rendezett államháztartást és a fenntartható növekedést. A kiadásokat jóval hatékonyabbá lehetne tenni és fokozottabban a szakpolitikai prioritásokra lehetne irányítani a kiadási felülvizsgálatok, a költség-haszon elemzések és a teljesítményalapú költségvetés-tervezési eszközök beható alkalmazásával. Különösen az éghajlattal kapcsolatos veszteségeket fedező magánbiztosítás nagyobb mértékű alkalmazása biztosíthatna további költségvetési mozgásteret. Emellett 2025-ben az uniós kohéziós politika felidős felülvizsgálatára vonatkozó szabályok számos területet (védelem és biztonság, versenyképesség és dekarbonizáció, energetikai átállás, megfizethető lakhatás, vízzel kapcsolatos intézkedések és a keleti határ menti régiók előtt álló kihívások) kiemelték uniós stratégiai prioritásként. Az operatív programok átprogramozása és a rendelkezésre álló források mozgósítása további beruházásokat tenne lehetővé ezeken a területeken. Végezetül a közberuházások hatékonyságának a megbízható közép- és hosszú távú tervezés, a szakpolitikai területek és a kormányzati szintek közötti hatékony koordináció, szigorú projektértékelés és a magánfinanszírozással való szinergiák révén történő javítása jelentősen hozzájárulhatna a termelékenységhez és a költségvetési fenntarthatóság javulásához.

- (9) Az euroövezet munkaerőpiaca a mérséklődő, de még mindig jelentős munkaerőhiány ellenére továbbra is robusztus. A munkanélküliség történelmi mélypontra süllyedt, 2025 közepén 6,4 %-on állt. A foglalkoztatás növekedése lelassult, ám azt továbbra is támogatja a növekvő munkaerőpiaci részvétel és az EU-n kívülről érkező migráció. 2021 óta számos tagállamban a nettó migráció képezte a foglalkoztatás növekedésének fő tényezőjét. Az irányított szabályos migráció segítette enyhíteni a munkaerőhiányt bizonyos iparágakban, és ellensúlyozta a demográfiai nehézségeket. Ugyanakkor továbbra is jelentős különbségek vannak a népességcsoportok között. A 2026. évi kilátások szerint a foglalkoztatás növekedése tovább mérséklődik, a munkanélküliség pedig változatlanul alacsony marad, a tagállamok és a régiók között továbbra is fennálló különbségekkel. A fokozott kereskedelmi korlátozások és a tartós bizonytalanság visszafoghatja a növekedést és ezáltal a foglalkoztatást, mind az exportra kivetett magasabb vámok, mind a fokozott globális bizonytalanság miatt. A nominálbérek emelkedése egy gyors növekedési időszakot követően mérséklődik. Az egy munkavállalóra jutó jövedelem éves növekedése az euroövezetben 2025 első felében 3,9 %-ot tett ki, ami csökkenést jelent a 2024. évi átlagos 4,5 %-hoz képest. Tekintettel a csökkenő inflációra, a reálbérek 2025 első felében 1,7 %-kal nőttek, és 2025 közepére a bérek vásárlóereje az euroövezet egészében visszaállt a 2019-es szintre. Ami a jövőt illeti, a kialakult bérnövekedés várhatóan fokozatosan tovább mérséklődik.

- (10) A demográfiai nyomással párosuló munkaerő- és szakemberhiány továbbra is jelentős kihívások elé állít számos európai ágazatot és a gazdaság egészét. A munkaerőpiaci dinamikákat a digitális gazdaságra (a Digitális évtized szakpolitikai programmal⁶ összhangban) és a dekarbonizált gazdaságra való, folyamatban lévő átállás is befolyásolja, amely új lehetőségeket teremt, és megváltoztatja a munkaerőpiaci igényeket bizonyos készségek és munkahelyek tekintetében. Ahhoz, hogy a munkavállalók felkészüljenek erre a váltásra, folyamatos erőfeszítésekre van szükség a továbbképzés és az átképzés terén, amit a munkaerőpiaci politikák, az oktatás és képzés, valamint a keresett készségek szorosabb összehangolása is támogat. Emellett az alapkészségek korai életkortól kezdődő elsajátításának javítása segít megeremteni a készségfejlesztés alapjait. A készségek és a humántőke terén mutatkozó jelentős regionális egyenlőtlenségek kezelése előnyös lesz a munkavállalók számára, és erősíteni fogja az egységes piacot. A versenyképesség, a felkészültség és a technológiai vezető szerep fenntartásához emellett elengedhetetlen, hogy nagyobb hangsúlyt kapjon az oktatás és a képzés a TTMM (a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika) terén, amely területen készségghiányok állnak fenn, és hogy egyúttal kezeljék a nemi sztereotípiákat. A munkavállalási ösztönzők megerősítése az adóterheknek a munkáról való áthelyezésével, többek között az adó- és a juttatási rendszer célzott reformja révén, valamint bizonyos ágazatokban a munkakörülmények javítása támogatná a munkaerőpiaci részvételt és a foglalkoztatást. Az alulreprezentált csoportok (többek között a nők, a fiatalabb és az idősebb munkavállalók, az alacsony képzettségű személyek, a migránsok, a romák és a fogyatékossgal élő személyek) munkaerőpiaci integrációjának – amely az adott ország sajátos helyzetétől függ – megkönnyítése tovább erősítené a munkaerő-kínálatot és az inkluzivitást. A fiatalok munkaerőpiaci részvétele és boldogulása döntő fontosságú az Unió tartós jóléte szempontjából. Ugyanakkor a szegénység csökkentése – a gyermekek körében is – és a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások megfelelő és fenntartható szociális védelmi és befogadási rendszerek révén történő támogatása – beleértve az ápolási-gondozási szolgáltatásokhoz való hozzáférés és a megfizethető és hozzáférhető lakhatás javítását, valamint a munkaerőpiaci átmenetek támogatását is – kulcsfontosságú a társadalmi kohézió szempontjából. A minőségi munkahelyteremtés és a pályamódosítások, valamint a szociális partnerek szakpolitikai döntéshozatalba való hatékony bevonásának biztosítása és a szociális párbeszéd megerősítése továbbra is elengedhetetlen az euroövezet versenyképességének és strukturális változásokkal szembeni rezilienciájának fenntartásához. A készségek uniója⁷ és a minőségi munkahelyekre vonatkozó ütemterv keretében indított kezdeményezések hozzá fognak járulni az említett erőfeszítések előmozdításához.⁸

⁶ A Digitális évtized szakpolitikai program közös, jogilag kötelező erejű irányítási keretet biztosít a 2030-ig tartó időszakra az EU digitális transzformációjának irányításához. Olyan közös uniós célértékeket és célkitűzéseket határoz meg, amelyeket Európa versenyképességének, rezilienciájának és technológiai szuverenitásának alapvető tényezőiként ismernek el.

⁷ COM(2025) 90 final.

⁸ COM(2025) 959 final.

- (11) A strukturális hiányosságok kezelése döntő fontosságú egyrészt az erősebb és fenntarthatóbb gazdasági növekedés megteremtéséhez az Unióban és az euroövezetben, másrészt pedig az általános versenyképesség és reziliencia fokozásához. Az EU növekedési potenciálját akadályozza, hogy a termelékenység növekedése nagyrészt a közepes technológiai színvonalú gyártásra és az alacsony képzettséget igénylő szolgáltatásokra korlátozódik, míg az Egyesült Államokban jelentősebb fejlődés tapasztalható a magas képzettséget igénylő, innovatív ágazatokban, például az informatikai szolgáltatások terén. Az európai innovációs képesség és globális versenyképesség megerősítéséhez mozgósítani kell az összes uniós régióban rendelkezésre álló erőforrásokat, és az Unió erős kutatási bázisát piacképes technológiák és termékek előállítására kell hasznosítani. Ehhez növelni kell a kutatásba és fejlesztésbe (K+F) és a tudásba irányuló beruházásokat, szorosabb kapcsolatokat kell kialakítani a kutatás és az ipar között, el kell mélyíteni az innovációs ökoszisztémákat, előrettekintő uniós stratégiát kell kidolgozni a tehetségek vonzására, és biztosítani kell egy jól fejlett körforgásos gazdaság növekedését. E célból az egységes szabadalmi rendszer az innováció megerősítésének kulcsfontosságú eszköze. Ezzel párhuzamosan az InvestEU⁹ nagy volumenű köz- és magánberuházást mozgósít, többek között az innovációk kidolgozása és bevezetése terén, a Stratégiai Technológiák Európai Platformja (STEP)¹⁰ pedig fontos eszköz az erőforrásoknak a stratégiai technológiák felé történő irányításához. Az EU kockázatitőke-ökoszisztémája a közelmúltbeli javulás ellenére is változatlanul széttagolt és alultőkésített, különösen a növekvő innovatív vállalkozásokba irányuló beruházások tekintetében. A hosszú távú kockázati magántőke bővítése – többek között a megtakarítási és beruházási unió felé tett előrelépés és a közpolitikai intézkedések keretében nyújtott tartós támogatás révén – szintén fontos az innováció európai szintű fokozása és a K+F európai szintű támogatása szempontjából. Ehhez olyan intézkedésekre is szükség van, amelyek megkönnyítik a kkv-k tőkéhez jutását és az innovációs hálózatokhoz való hozzáférést, mivel e vállalkozások adják az euróövezet termelési struktúrájának jelentős részét. Európa növekedését és versenyképességét a strukturálisan magasabb energiaköltségek is akadályozzák. A megfizethető energiára vonatkozó cselekvési terv célja az energiaárak csökkentése és a fosszilis tüzelőanyagoktól való függőség további csökkentése. Ehhez alapvető fontosságú az energiaunió kiteljesítése, a villamosítás, az energiahatékonyság, a megújuló és tiszta energia gyorsított elterjesztése, a jobb hálózati kapacitás – ezen belül a határokon átnyúló rendszerösszekötők fejlesztése és a meglévők hatékony kihasználása –, az intelligens hálózati infrastruktúra és az energiarendszer nagyobb rugalmassága.

⁹ HL L 107., 2021.3.26., 30. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/523/oj>.

¹⁰ HL L, 2024/795, 2024.2.29., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj>.

(12) A jól működő termék-, munkaerő- és pénzügyi piacok elengedhetetlenek a beruházásokhoz, a rezilienciához és a termelékenységhez. Annak érdekében, hogy az erőforrásokat a magas termelékenységnövekedési potenciált felmutató ágazatokba lehessen irányítani, fel kell számolni a tőke- és munkaerő-átcsoportosítást akadályozó szűk keresztmetszeteket, ami többek között az induló és a növekvő innovatív vállalkozásokat is segítené. Az egységes piac, jóllehet jelentős mértékben hozzájárul Európa jólétéhez és konvergenciájához, továbbra sem teljes – különösen a szolgáltatások, a digitális vonatkozások és az energia területén – a belső akadályok, a szabályozási különbségek, az összetett eljárások és az átültetési hiányosságok miatt. A Bizottság 2025 májusában egy új egységes piaci stratégiát¹¹ indított, amelyet a hamarosan elkészülő és 2028-ig végrehajtandó egységes piaci ütemterv fog megerősíteni; a stratégia célja, hogy csökkentse az akadályokat, megakadályozza újabbak kialakulását, és az egységes piacot Európa stratégiai célkitűzéseire igazítsa. Az egységes piacon túl a támogató üzleti környezet előmozdítása – különös tekintettel az egyszerűsítésre, az adminisztratív terhek csökkentésére és a termelékenységi politikák irányításának erősebb nemzeti termelékenységi testületeken keresztüli megerősítésére – is hozzájárulhat a termelékenység növeléséhez a tagállamokban. Emellett a jelenlegi geogazdasági széttagoltság összefüggésében a hasonlóan gondolkodó partnerekkel való szoros kereskedelmi és pénzügyi kapcsolatok előmozdítása is ösztönözheti a fenntartható növekedést és beruházásokat. A strukturális reformok – többek között a középtávú költségvetési-strukturális tervekben szereplő, valamint az uniós alapokból, például a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből és más uniós alapokból támogatott reformok – végrehajtása a beruházási akadályok felszámolása, az üzleti környezet javítása és a gazdasági stabilitás erősítése révén hozzájárul a tagállamok versenyképességének fokozásához.

¹¹ COM(2025) 500 final.

- (13) Az EU bőséges megtakarításokat generál a beruházásoknak és a stratégiai prioritásainak a finanszírozásához. Az euroövezet nettó tőkenyújtó a világ többi része számára, ami a folyó fizetési mérlege tartósan magas többletének a következménye, miközben a belföldi beruházási igények – többek között a K+F, a tiszta energia, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és a digitális infrastruktúra, valamint a védelem és az úrpolitika területén – továbbra is jelentősek. A megtakarítási és beruházási unió¹² célja, hogy a mély és jól működő egységes piac célkitűzéseivel összhangban javítsa a belföldi megtakarításoknak a belföldi beruházásokba áramlását, valamint az európai vállalatok forráshoz jutását. További célja, hogy több lehetőséget biztosítson a polgárok számára arra, hogy megtakarításaikat mozgósítva tőkepiaci befektetésekkel gyarapítsák a vagyonukat. Ez azt jelenti, hogy meg kell erősíteni a lakossági befektetők részvételét és pénzügyi műveltségét, mozgósítani kell Európa intézményi befektetőinek nagy eszközállományát, és minden vállalkozás számára bővíteni kell a bankszektoron kívüli finanszírozási lehetőségeket, az induló és a növekvő innovatív vállalkozások támogatása érdekében is. Emellett szükségessé teszi a tőkepiacok széttagoaltságának kezelését, a határokon átnyúló méretgazdaságosság lehetővé tételét, az adminisztratív terhek csökkentését az egységes piacon belüli hatékonyabb felügyelet révén, valamint az eltúlzott tagállami átültetés visszaszorítását. Ez a menetrend a tőkepiaci unió és a bankunió irányába történő folyamatos előrehaladáson alapul. A tőkepiacok elmélyítésével a lakossági és az intézményi befektetők – beleértve a foglalkoztatói és a magánnyugdíjrendszereket is – változatosabb befektetési lehetőségekhez férhetnek hozzá a polgárok vagyoniának növelése, valamint a források európai vállalkozásokba és infrastruktúrába történő terelése érdekében. Ugyanakkor a bankunió kiteljesítése – azáltal, hogy az eurócsoport 2022. júniusi nyilatkozatával összhangban további előrelépést teszünk annak minden lezáratlan eleme tekintetében, továbbá előmozdítjuk a versenyképes és jól működő bankszektor – elősegítené az integráltabb, stabilabb és hatékonyabb pénzügyi közvetítést a tagállamokban, csökkentve a széttagoaltságot és erősítve a pénzügyi rendszer rezilienciáját. A tagállamok olyan kezdeményezései, mint az európai versenyképességi laboratórium, szintén további és gyorsabb előrelépést biztosíthatnak a megtakarítási és beruházási unió megteremtése irányába. Ezek a reformok együttesen lehetővé tennék az euroövezet és az Unió egésze számára, hogy a bőséges megtakarításokat belföldi termelői beruházásokra használják fel, és ezáltal a versenyképesség, az innováció és a biztonság hajtóerejévé tegyék.

¹² COM(2025) 124 final.

- (14) Az euro fontos szerepet tölt be regionális valutaként, amelyet a szomszédos gazdaságok is széles körben használnak számlázásra, valamint tartalékvalutaként, és ezáltal a tágabb európai régió stabilitását biztosító makrogazdasági referenciaeszközként szolgál. Az európai exportőrök és importőrök is széles körben használják a világ többi részével folytatott ügyleteik során. Ugyanakkor a nemzetközi monetáris és pénzügyi rendszer mélyreható változáson megy keresztül, amelyet geopolitikai sokkok, növekvő multipolaritás és gyors technológiai innováció jellemeznek. A kölcsönös gazdasági és pénzügyi függőségek fegyverként való felhasználása, illetve az ezzel való fenyegetés rávilágított az Unió és az euroövezet pénzügyi stratégiai autonómiájának sebezhetőségeire. Az euro szélesebb körű nemzetközi használata támogatná az EU stratégiai autonómiáját, csökkentené a finanszírozási költségeket és enyhítené a vállalkozások árfolyam-kitettséget, bár mindez a nemzetközi makroszintű pénzügyi stabilitás fenntartásával kapcsolatos potenciális új felelőségekkel járna. Ebben az összefüggésben a digitális euro kifejlesztése és bevezetése – azon erőfeszítésekkel együtt, amelyek egyrészt a belföldi és regionális magánfizetési megoldások interoperabilitásának fokozására és e megoldások bevezetésére irányulnak, másrészt pedig az euróban denominált és az EU által kibocsátott stabil kriptopénzek kibocsátásában és a tokenizált betétek kifejlesztésében rejlő lehetőségek feltérképezését célozzák – hozzájárulna Európa monetáris szuverenitásának megerősítéséhez, ezáltal csökkentve a nem európai pénzügyi infrastruktúrától való függőségét, és fokozva az európai pénzügyi és fizetési rendszer rezilienciáját és felkészültségét.

(15) A pénzügyi szektor reziliens maradt. Az Európai Bankhatóság 2025. évi uniós szintű stressztesztjének eredményei megerősítették, hogy az európai bankok még egy feltételezett súlyos gazdasági visszaesés esetén is stabilak maradnak. A pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatok azonban magasak, és a sebezhetőségek továbbra is fennállnak. 2025 első felében az euroövezet bankszektora továbbra is kiválóan teljesített, amit a kedvezőtlenebb globális és belföldi feltételek és a csökkenő kamatlábak ellenére is elősegítettek az erős tőke- és likviditási pozíciók, valamint a tartós jövedelmezőség. A banki értékelések 2024 közepe óta jelentősen emelkedtek, míg az eszközminőség eddig nem változott, a nemteljesítő hitelek aránya pedig összességében stabil maradt. Ugyanakkor a nemzetközi környezet változékonyabbá vált. A globális politikai bizonytalanság és a volatilis globális pénzügyi feltételek növelik az eszközár-korrekcióknak és annak a kockázatát, hogy a likviditás és az államadósság-piacok újból nyomás alá kerülnek. Mind a bankoknak, mind a banknak nem minősülő pénzügyi közvetítőknek (a továbbiakban: NBFi-k) jelentős a kitétsége a kereskedelem szempontjából érzékeny ágazatokkal, például az acél- és az autógyártással szemben. A sebezhetőségek fontos forrásai a legfontosabb NBFi-szektorokban jelentkező likviditási rések és jelentős tőkeáttétel, amennyiben ezeket nem enyhítik. A bankok és az NBFi-k közötti növekvő összekapcsoltság, valamint az egyéb nem uniós NBFi-ekkel és piacokkal fennálló jelentős kapcsolatok növelik az összetettséget és a kitétségeket, amelyek jelenleg nem eléggé láthatók és nyomon követhetők. A kereskedelmi ingatlanok ágazatában továbbra is fennállnak kockázatok, amelyek szoros nyomon követést tesznek szükségessé. Az ingatlanpiaci fejlemények szintén figyelmet érdemelnek, tekintettel a banki hitelezéssel és a magánszektor eladósodottságával, valamint a beruházásokkal és általában a gazdasági tevékenységgel való kapcsolatukra. A megnövekedett geopolitikai feszültségek közepette tovább növekszik a kiberkockázatok fontossága, mivel alapvető működési sebezhetőségeket jelentenek, a bankok számára is. Az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kitétségek szintén kockázatot jelentenek a pénzügyi szektor számára. Ennek fényében a pénzügyi stabilitás megőrzéséhez folyamatos éberségre, előretekintő felügyeletre és megerősített rezilienciára lesz szükség a pénzügyi rendszer valamennyi szegmensében, többek között megfelelő biztonsági hálók révén,

AJÁNLJA, hogy az euroövezeti tagállamok a 2026–2027-es időszakban – egyénileg és az eurocsoporton belül kollektíven – határozottan cselekedjenek az alábbiak érdekében:

1. A költségvetési fenntarthatóság megőrzése érdekében tartsák tiszteletben az ajánlott nettó kiadási pályákat, beleértve adott esetben a védelmi kiadásokra vonatkozó nemzeti mentesítési rendelkezés révén biztosított ideiglenes rugalmasságot is. Ennek megfelelő módon differenciált költségvetési politikát, és 2026-ban összességében semleges költségvetési irányvonalat kell eredményeznie.
2. Az ajánlott nettó kiadási pályák követése mellett hajtsanak végre olyan középtávú költségvetési stratégiákat, amelyek teret engednek a védelmi képességekhez, a versenyképesség megerősítéséhez, az innovációhoz és a stratégiai prioritásokba történő beruházásokhoz kapcsolódó kiadásoknak. Középtávon rendezzék át a nemzeti költségvetések prioritásait, valamint hozzanak intézkedéseket az állami bevételek és kiadások eredményességének, hatékonyságának, minőségének és összetételének javítása érdekében, többek között az agresszív adótervezés elleni fellépéssel. Mozdítsák elő az éghajlattal kapcsolatos eseményekhez kapcsolódó veszteségek nagyobb mértékben történő magánbiztosítását.
3. Kezeljék a védelmi iparágak szűk keresztmetszeteit annak biztosítása érdekében, hogy a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó védelmi készütségi ütemtervvel összhangban a további közkiadások időszerű és hatékony védelmi képességeket eredményezzenek. Mozdítsák elő a védelmi felszerelések uniós szintű piacát; ösztönözzék a közös közbeszerzést, amely hozzájárul a hatékonyság és az interoperabilitás javításához, és csökkenti a széttagoltságot.
4. 2026. augusztus 31-ig fejezzék be a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek végrehajtását, és a következő években a nemzeti és az uniós finanszírozás koordinálása révén támogassák a beruházások finanszírozását. A kohéziós politika félidős felülvizsgálata során bevezetett lehetőségeket kihasználva biztosítsák a rendelkezésre álló uniós források felhasználását.

5. Mozdítsák elő a munkaerő továbbképzését és átképzését a termelékenység és az innovációs kapacitás növelése, valamint a stratégiai ágazatok támogatása érdekében. Erősítsék meg az oktatási és képzési szakpolitikákat az oktatási eredmények javítása érdekében, különös tekintettel az alapvető és a digitális készségekre, és biztosítsák a készségprofilok kereslete és kínálata közötti nagyobb összhangot. Kezeljék a strukturális munkaerőhiányt, valamint a készségek és a humánerőforrás-adottságok terén fennálló jelentős regionális egyenlőtlenségeket. Mozdítsák elő a munkahelyek minőségét, és fokozzák tovább a munkaerőpiaci részvételt, az alulreprezentált csoportok számára is. Hozzanak intézkedéseket az egységes piacon belüli, határokon átnyúló mobilitásnak és a harmadik országbeli állampolgárok jogszerű migrációjának a hiányszakmákban történő megkönnyítése céljából. Erősítsék meg a munkavállalási ösztönzőket az adóterheknek a munkáról való áthelyezésével, többek között az adó- és a juttatási rendszer célzott reformjai révén. Lépjenek fel a szegénység elleni küzdelem és a szegénység csökkentése terén a megfelelő és fenntartható szociális védelmet és befogadást szolgáló rendszerek, valamint a megfizethető, fenntartható és minőségi lakhatáshoz való hozzáférés megőrzésével és megerősítésével. Biztosítsák a szociális partnerek tényleges bevonását a szakpolitikai döntéshozatalba, és erősítsék meg a szociális párbeszédet.
6. A nemzeti gyakorlatokkal összhangban, valamint a szociális partnerek és a szociális párbeszéd¹³ szerepének tiszteletben tartása mellett erősítsék meg a fenntartható bérnövekedést támogató feltételeket, különösen az alacsony és a közepes jövedelműek tekintetében, a termelékenység alakulásával összhangban, kellően figyelembe véve az inflációs kockázatokat és az euroövezeten belüli versenyképességi különbségeket.
7. Kezeljék prioritásként azokat a közberuházásokat, valamint ösztönözzék azokat a magánberuházásokat, amelyek támogatják a kutatást és az innovációt, az ipari dekarbonizációt, a tiszta és megfizethető energiát, a zöld és digitális átállást, a gazdasági biztonságot, továbbá az értékláncokon belüli stratégiai függőségek csökkentését. Mozdítsák elő az erőforrásoknak a nagy növekedési potenciállal rendelkező ágazatokba és technológiákba történő allokációját, és erősítsék meg az innovációs ökoszisztémákat, többek között a különböző szereplők, például a vállalkozások, az egyetemek vagy a kutatóintézetek közötti kapcsolatok megerősítésével, a kockázati tőke által az induló és a növekvő innovatív vállalkozások finanszírozásában betöltött szerep fejlesztésével, valamint a digitális, a „nettó zéró” és az alacsony kibocsátású technológiák gyorsabb bevezetésével. Javítsák a vállalkozások, különösen az innovatív kkv-k megfelelő forráshoz jutását, többek között a kockázati tőke bevonásával.

¹³ A 2026. őszi csomag előkészítése során a Bizottság és a Tanács észrevételeket kapott az Európai Szakszervezetek Szövetségétől (ESZSZ) és a munkáltatói szövetségektől. Lásd: https://commission.europa.eu/publications/2026-european-semester-autumn-package_en.

8. Számolják fel a még létező belső akadályokat és a nemzeti szintű szabályozási különbségeket, valamint az átültetés és a megfelelés terén még meglévő hiányosságokat az egységes piac elmélyítése, valamint a vállalkozások hatékonyságának, versenyképességének, továbbá növekedési és globális terjeszkedési képességének fokozása érdekében.
9. Folytassák a szabályozás egyszerűsítését a szükségtelen terhek feltárásával és csökkentésével, valamint átlátható, arányos és célzott szabályozás elfogadásának biztosításával, többek között a rendelkezésre álló olyan eszközök hatékony felhasználásával, mint például a jogalkotási eljárás során a nyilvánossággal és az érdekelt felekkel folytatott konzultációk, valamint a jogszabályok utólagos értékelése.
10. A Bizottság 2025. márciusi közleményére¹⁴ alapozva, közös európai, nemzeti és tagállami erőfeszítések révén hozzanak létre egy európai megtakarítási és beruházási uniót, amely előmozdítja a versenyképes és jól működő tőkepiacokat és bankszektorokat az európai megtakarítások hosszú távú beruházások céljára történő mozgósítása érdekében, különösen az európai gazdaság nagy növekedési potenciállal rendelkező vagy stratégiai jelentőségű ágazataiban. A tőkepiaci integrációról és felügyeletről szóló csomaggal kapcsolatos gyors előrelépés révén kezeljék a tőkepiac széttagozottságát, a pénzügyi szolgáltatások határokon átnyúló nyújtása és igénybevétele előtt álló akadályokat, valamint a nemzeti felügyeleti gyakorlatok közötti eltéréseket. Az eurócsoport 2022. júniusi nyilatkozatával összhangban, folytatva a bankunió valamennyi lezáratlan elemével kapcsolatos munkát, teljesítsék ki a bankuniót. Erősítsék meg a bankszektor versenyképességét.
11. Vizsgálják meg, hogy milyen lehetőségek nyílnak a megtakarítási és befektetési számláknak egyszerűsített és előnyös adóügyi megítélés révén történő elérhetőbbé tételéről¹⁵ (2025. szeptember), valamint a nyugdíj-eredménytáblákról, a nyugdíj-nyomonkövetési rendszerekről és az automatikus beléptetésről¹⁶ (2025. november) szóló 2025. évi bizottsági ajánlások, továbbá a pénzügyi műveltségre vonatkozó uniós stratégiáról szóló 2025. évi közleményben¹⁷ (2025. szeptember) foglalt ajánlások végrehajtására.

¹⁴ COM(2025) 124 final.

¹⁵ C(2025) 6800 final.

¹⁶ C(2025) 9300 final.

¹⁷ COM(2025) 681 final.

12. Folytassák a digitális euróval kapcsolatos munka gyors előbbrevitelét, mozdítsák elő az innovációt, a versenyt és a rezilienciát a pénzforgalmi piacon, és biztosítsák a központi banki pénzhez való folyamatos és széles körű hozzáférést és annak használhatóságát a digitalizálódó gazdaságban. Ösztönözzék az európai fejlesztésű, páneurópai kiterjedésű magánfizetési megoldások kidolgozását és bevezetését, előmozdítva azoknak a digitális euróval való interoperabilitását. Vizsgálják meg az euróban denominált és az EU által kibocsátott stabil kriptopénzek kibocsátásának és a tokenizált betétek kifejlesztésének lehetőségeit.
13. Mozdítsák elő az euro nemzetközi szerepét, és kötelezzék el magukat az euro globális helyzetének további megerősítése mellett, többek között az európai pénzügyi és fizetési infrastruktúrák továbbfejlesztése, valamint rezilienciájuk és felkészültségük fokozása révén.
14. Kövessék nyomon a makroszintű pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatokat, beleértve az eszközminőségből, az átárazási dinamikából, valamint az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kitettségekből, továbbá a bankok és a banknak nem minősülő pénzügyintézetek közötti, a fő pénzügyi piacokon fennálló kapcsolatokból eredő, és a magánfinanszírozáson keresztül megjelenő kockázatokat. Szükség esetén erősítsék meg a banknak nem minősülő pénzügyi közvetítők ágazatára vonatkozó szabályozási és felügyeleti keretet a felmerülő sebezhetőségek hatékonyan történő azonosítása és kezelése érdekében.

Kelt ...,

a Tanács részéről

az elnök